

decanaat Ieper - Poperinge

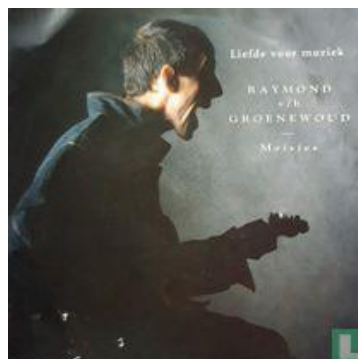
Aperitief: De liefde voor muziek – Raymond van het Groenewoud (1990)

<https://www.youtube.com/watch?v=yi0It55DKoo>

Bemінде gelovigen,
Gisteren ging ik naar de cinema (Ole ola)
U weet wel met zo'n doek en een camera (Ole ola)
En wat ik daar zag heeft mij blij gemaakt (Ole ola)
Wat ik daar zag heeft mij diep geraakt (Ole ola)
Ik zag de grootvader van Prince en hij leidde daar een kerkdienst (Ole ola)
Oeh bemінде gelovigen, dat was nogal eens een kerkdienst (Ole ola)
Niet zoals hier waar menige uitgescheten kruidenier met een wezenloos grijs kostuum
komt luisteren naar een mummelende pastoor (Ole ola)
Nee het was een stel uitgelaten zwarte apen en de zotste stond van voor (Ole ola)
En ik bezweer u bemінде gelovigen
Het ging vooruit (ging vooruit)
Het ging verbazend goed vooruit
Het ging vooruit (ging vooruit)
Het ging verbazend goed vooruit
Hij wou d'r op (wou d'r op)
Met zoveel vuur (zoveel vuur)
En zoveel stijl (zoveel stijl)
Hij wou d'r op (wou d'r op)
Oh het bloed spat in mijn kop
Hij wou d'r op (wou d'r op)
Oh het bloed spat in mijn kop
Het was een liefde (liefde voor)
Oh, de liefde voor muziek
Het was een liefde (liefde voor)
Oh, de liefde voor muziek
Het was een liefde (liefde voor)
Oh, de liefde voor muziek
Het was de lie, lie, lie, lie, lie, lie, lie, lie, lie, lie, liefde voor muziek
En toen dacht ik bemінде gelovigen
Waarom zijn de blanken zoveel bekakter dan de zwarten (Ole ola)
Speelt de beschaving ons werkelijk zoveel parten (Ole ola)
Zwijg me van de laatste kutgroep uit Engeland (Ole ola)
Spreek me liever van Tina Turner haar onderkant (Ole ola)
Zwijg me van de gasten die goed kunnen zuipen (Ole ola)
Je moest eens zien hoe ze 's nachts naar de WC-pot toekruipen (Ole ola)
Trek me uit de Vlaamse klei
Geef me een drummer en maak me blij
En geef me vuur (geef me vuur)
Nee geen lucifer natuurlijk maar passie elk uur
En geef me vuur (geef me vuur)
Nee geen lucifer natuurlijk maar passie elk uur
Het was een liefde (liefde voor)
De liefde voor muziek
Het was een liefde (liefde voor)
De liefde voor muziek

Ik hoop dat niemand zich gevisieerd voelt, of valt over het provocerende taalgebruik van Raymond. Wie vertrouwd is met zijn repertoire weet dat hij graag ironisch uit de hoek komt. Het blijft een leuk nummer. Het doet ons wél even stilstaan bij de manier waarop we de zondagsplicht invullen (thema 9e zondag) of de viering zelf beleven (sacramentszondag). Ik denk dat we als Vlamingen uitmunten in het passief meevolgen van de zondagsliturgie. Dit merk je telkens als je ergens in het 'buitenland' een misviering bijwoont ... Voor wie wat meer diepgang wenst en kan appreciëren, graag het Ave verum Corpus.

Ik hoop dat niemand zich geïrriteerd voelt, of valt over het provocerende taalgebruik van Raymond. Wie vertrouwd is met zijn repertoire weet dat hij graag ironisch uit de hoek komt. Het blijft een leuk nummer. Het doet ons wél even stilstaan bij de manier waarop we de zondagsplicht invullen (thema 9e zondag) of de viering zelf beleven (sacramentszondag). Ik denk dat we als Vlamingen uitmunten in het passief meevolgen van de zondagsliturgie. Dit merk je telkens als je ergens in het 'buitenland' een misviering bijwoont ... Voor wie wat meer diepgang wenst en kan appreciëren, graag het Ave verum Corpus.

Deze keer twee vieringen in één: de 9e zondag door het jaar en Sacramentsdag. Uit een rondvraag bleek dat sommigen Sacramentsdag al op donderdag vieren en in 't weekend de 9e zondag; en anderen Sacramentsdag verkozen en zo de 9e zondag laten voor wat ze is. Zelf ben ik uitgegaan van de 9e zondag B, met het accent op de sabbat of zondag omdat we die bijna nooit vieren en Sacramentsdag elk jaar terugkeert. En eigenlijk kun je nog enkele 'sacramentsaccenten' toevoegen hetzij bij het begin (processie/lied), hetzij in het eucharistische gedeelte (vb. moment van bezinning/aanbidding) **Wie toch kiest voor Sacramentsdag vindt al wat daar eigen aan is in het blauw.**

Ave verum Corpus – W.A. Mozart

<https://www.youtube.com/watch?v=XWrwY7a1Ppw>

Ave verum corpus, natum
de Maria Virgine,
Vere passum, immolatum
In cruce pro homine,
Cuius latus perforatum
Unde fluxit et sanguine
Esto nobis praegustatum
Mortis in examine.
O Iesu dulcis, O Iesu pie,
O Iesu, fili Mariae!

Gegroet waarachtig lichaam
geboren uit de Maagd Maria
dat werkelijk heeft geleden
en voor de mens geofferd is aan het kruis.
Uit welks doorboorde zijde
water met bloed vloeide.
Wees voor ons een voorsmaak
tijdens de beproeving van de dood.
O Jezus zoet, O Jezus getrouw,
O Jezus, Zoon van Maria.

Wolfgang Amadeus Mozart schreef zijn Ave verum corpus (KV 618) voor zijn vriend Anton Stoll die muzikaal assistent was in de parochie van Baden in de buurt van Wenen. Het werd geschreven om het feest van Sacramentsdag te vieren. Het autograaf is gedateerd op 17 juni 1791. Het gehele stuk omvat slechts 46 maten en is geschreven voor koor, strijkers en orgel. Mozart schreef het werk tijdens het schrijven aan zijn opera Die Zauberflöte en bij een bezoek aan zijn vrouw Constanze die zwanger was van hem en hun zesde kind droeg. Hij schreef het 6 maanden voor zijn dood. (bron: Wikipedia)

Intredelielied: ZJ 528 Gedenken wij dankbaar

<https://www.youtube.com/watch?v=MiVtwxHgFOE>

Gedenken wij dankbaar de daden des heren,
zijn leven, zijn dood en verrijzenis.
En dat wij oprecht tot Jezus ons bekeren,
die onze God en leidsman ten leven is

Hoe hadden wij onze bestemming vernomen,
was Jezus de weg niet ten einde gegaan.
Wie zouden wij zijn, als Hij niet was gekomen
om in zijn lichaam onze dood te doorstaan.

Hoe zouden wij ooit voor elkaar kunnen leven,
had Hij ons de liefde niet voorgeleefd,
die tot de dood zich prijs heeft willen geven,
die, Zoon van God, ons alles slaaf is geweest.

Gij eerste der mensen, die weerloos en eenzaam
als graan in de aarde gestorven zijt.
Gij wordt ons brood, maak ons met U gemeenzaam,
Van harte maak tot wederdienst ons bereid.

Begroeting:

Het sleutelwoord vandaag is "sabbat",
dag des Heren, wekelijks rustpunt,
om afstand te nemen van alles wat ons tot slaaf maakt
en om ons telkens weer bewust te worden,
dat we tot vrijheid zijn geroepen.

Zo dikwijls vieren wij eucharistie, het 'goede brood'.
Waarom dan nog zo'n surplus-feestdag als
'Sacramentsdag'? Eucharistie vieren mag geen 'gewoonte'
worden en daarom wil de Kerk dat we eens uitdrukkelijk
stilstaan bij en nadenken over
de draagwijdte van samen brood breken en de beker rondreiken.
Geen half-magisch ritueel bestemd voor gesloten cenakels,
maar een krachtig teken dat ons aanspoort om Gods Woord om te zetten
in daden van recht en gerechtigheid, in daden van menslievendheid.

Gebed om Gods ontferming:

Pr.: Maar die vrijheid is soms ver te zoeken; de zondagsrust is niet langer heilig, niet langer aan iedereen gegund en daarom bidden wij:

L.: Heer, wanneer wij om welke reden dan ook
niet meer echt tot rust kunnen komen,
stil kunnen vallen en genieten,
Heer, ontferm U over ons.

L.: Christus, wanneer wij geen tijd meer of geen tijd
genoeg voor U en onze medemens vrijmaken
omwille van allerlei materiële beslommingen,
Christus, ontferm U over ons.

L.: Heer, wanneer wij onze naaste geen echte rustdag meer gunnen;
of wanneer onze rustdag ten koste is van deze van anderen,
Heer, ontferm U over ons.

Pr.: Heer, wij zijn allen tot vrijheid geroepen maar zo eenvoudig is dat niet.
We zijn dikwijls slaven van ons eigen systeem; vrijheid kunnen wij zo
moeilijk aan. Kom en bevrijd ons nog 'n keer opnieuw van alles wat ons
belet tijd en ruimte voor U en onze medemens te maken. Amen.

L.: Heer, wij bidden U en elkaar om vergeving voor die keren
dat wij weigerden te delen van onze overvloed.
Heer, ontferm U over ons.

Wij bidden U en elkaar om vergeving omdat wij niet altijd nederig
genoeg waren om te erkennen dat wij elkaar broodnodig hebben.
Christus, ontferm U over ons.

Wij bidden U en elkaar om vergeving omdat wij te weinig inzet opbrengen
om de weg van het evangelie te gaan. Heer, ontferm U over ons.

Eer aan God:

Eer aan God in de hoge.

Wij loven U, Vader, scheppende Kracht, Bron van liefde.
Wij loven U, Jezus Christus, Zoon van God, Weg, Waarheid en Leven.
Wij loven U, Heilige Geest, Vuur, brandende Liefdeskracht.

Eer aan God in de hoge.

Vrede op aarde voor mensen die eenvoudig zijn,
voor mensen die zachtmoedig zijn,
voor mensen die barmhartig zijn,
voor mensen die luisteren naar het Woord van God
en het onderhouden.

Eer aan God in de hoge.

Vrede op aarde en liefde onder alle mensen:
liefde die nieuw maakt en heelt,
liefde die hoopt en duldt,
liefde die blijft in tijd en eeuwigheid.
Amen.

Openingsgebed:

Heer, onze God,
iedere zondag nodigt U ons uit om
tot rust te komen, even stil te vallen
om te genieten van de vruchten van ons werk
en ons te bezinnen over ons doen en laten.
Maak ons vindingrijk en open van geest
om van deze dag zowel een dag des Heren
als een dag van de mensen te maken.
Mocht Jezus' woord en voorbeeld ons inspireren.
Amen.

Heer onze God, tot op de dag van vandaag
is uw Zoon aanwezig onder ons:
in de verkondiging en het vieren van sacramenten.
Wij bidden U: geef dat wij ons durven toevertrouwen
aan zijn Woorden en zijn manier van leven.
Dit vragen we U door Jezus uw Mens geworden liefde. Amen.

Eerste lezing:

Uit het Boek Deuteronomium 5, 12-15

Dit zegt de Heer: "Neem de sabbat in acht, zoals de Heer, uw God, u heeft geboden;
het is een heilige dag.
Zes dagen lang kunt u werken en al uw arbeid verrichten,
maar de zevende dag is een rustdag, die gewijd is aan de Heer, uw God; dan mag u niet werken.
Dat geldt voor u, voor uw zonen en dochters, voor uw slaven en slavinnen, voor uw runderen, uw ezels en al uw andere dieren, en ook voor vreemdelingen die bij u in de stad wonen;

want uw slaaf en slavin moeten evengoed rusten als u.
Bedenk dat u zelf slaaf was in Egypte totdat de Heer, uw God, u met sterke hand en opgeheven arm bevrijdde.
Daarom heeft hij u opgedragen de sabbat te onderhouden.

Uit het boek Exodus (Ex. 24, 3-8)

In die dagen stelde Mozes het volk in kennis van alle woorden en bepalingen van de Heer.
Eenstemmig betuigde het volk:
'Alle woorden die de Heer tot ons gesproken heeft, zullen wij onderhouden.'
Daarop stelde Mozes alle woorden van de Heer op schrift.
De volgende ochtend bouwde hij aan de voet van de berg een altaar en stelde twaalf wijstenen op, naar de twaalf stammen van Israël.
Toen gaf hij jonge Israëlieten de opdracht om stieren op te dragen als brand- en slachtoffers voor de Heer.
Mozes nam de helft van het bloed en deed dat in schalen, terwijl hij de andere helft uitgoot over het altaar.
Toen nam hij het Verbondsboek en las dit voor aan het volk.
En zij verzekerden: 'Alles wat de Heer zegt, zullen wij doen en ter harte nemen.'
Vervolgens nam Mozes het bloed, sprenkelde dat over het volk en sprak:
'Dit is het bloed van het Verbond dat de Heer, op grond van al deze woorden, met u sluit.'

Tussenzang: Ps. 81, 3-4, 5-6ab, 6c-8a, 10-11ab

Refrein: Huldigt de Heer, onze sterkte.

Laat horen uw liederen, slaat de cimbalen,
speelt op uw citer en lier.

Laat schallen de hoorn op nieuwe maan;
op volle maan, onze feestdag.

Zoals het voor Israël vastgesteld is,
bevolen door Jakobs God.

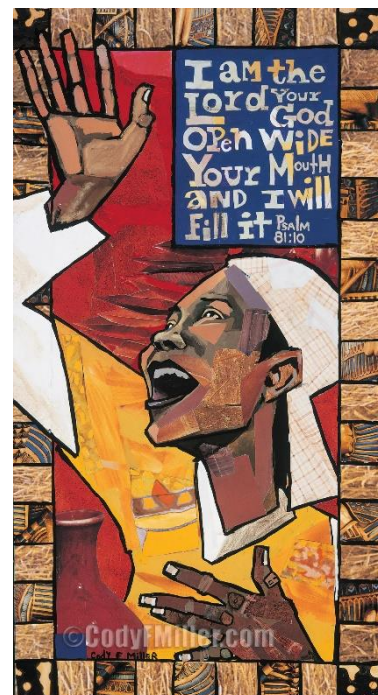
Zoals Hij het volk van Jozef gebod
toen Hij ten strijde trok tegen Egypte.

Nu hoor ik een stem, die ik nooit heb gehoord:
Ik heb u de last van uw schouders genomen.

Uw handen lieten de draagkorven staan;
gij hebt Mij geroepen, Ik heb u bevrijd.

Hoor dan, mijn volk, als Ik u waarschuw,
Israël, luister naar Mij!

Nooit mag er een vreemde God zijn bij u,
aanbid geen goden uit andere landen.

Tweede lezing:

Uit de Tweede Brief aan de Christenen van Korinte (2 Kor. 4, 6-11)

De God die heeft gezegd: 'Uit de duisternis zal licht schijnen,' heeft in ons hart het licht doen schijnen om ons te verlichten met de kennis van zijn luister, die afstraalt van het gezicht van Jezus Christus.

Maar wij zijn slechts een aarden pot voor deze schat; het moet duidelijk zijn dat onze overweldigende kracht niet van onszelf komt, maar van God.

We worden van alle kanten belaagd, maar raken niet in het nauw. We worden aan het twijfelen gebracht, maar raken niet vertwijfeld.

We worden vervolgd, maar worden niet in de steek gelaten. We worden geveeld, maar gaan niet te gronde.

We dragen in ons bestaan altijd het sterven van Jezus met ons mee, opdat ook het leven van Jezus in ons bestaan zichtbaar wordt. Wij levenden worden altijd omwille van Jezus aan de dood prijsgegeven, opdat in ons sterfelijke bestaan ook het leven van Jezus zichtbaar wordt.

Uit de brief aan de Hebreëen (Hebr. 9, 11-15)

Zusters en broeders,

Nu is Christus gekomen, de hogepriester van de komende goede dingen.

Hij is door een verhevener en volmakter tent, die niet gemaakt is door mensenhand – dat wil zeggen: ze behoort niet tot onze geschapen wereld –

eens en voorgoed het heiligdom binnengegaan,

en niet met het bloed van bokken en kalveren

maar met zijn eigen bloed heeft Hij een eeuwige verlossing verworven.

Want als het bloed van bokken en stieren

en het bestrooien met de as van een vaars de verontreinigden kan heiligen

zodat zij uiterlijk rein worden, hoeveel te meer dan het bloed van Christus.

Door de eeuwige Geest heeft Hij zichzelf aan God geofferd als een smetteloos offer, dat ons geweten zuivert van dode werken, om de levende God te dienen.

En daarom is Hij middelaar van een nieuw verbond:

zijn sterven heeft bevrijding gebracht van de zonden

die onder het eerste verbond zijn bedreven;

nu kunnen zij die door God geroepen zijn het eeuwig erfdeel ontvangen,

dat hun is toegezegd.

Tussenzang: ZJ 921 Gestorven graan

<https://www.youtube.com/watch?v=gL8bHjG173M>

Gestorven graan wordt brood, geperste druiven wijn van vreugd',
zo gaat doorheen de dood wat blijven zal en reeds verheugt.
Een mens moet leren sterven om Leven te be-erven.

De mensen die bestaan zijn blijdschap na geboortepijn;
God noemt hen bij de naam, bekend, geliefd door God te zijn
en altijd voort te leven en sterven is maar even.

Wij zullen voor elkaar de aarde en de hemel zijn,
daarom is dit gebaar: gebroken brood, gedronken wijn,
een overvloed van leven, een teken ons gegeven.

Evangelie:

Uit het evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Marcus (Mc. 2, 23- 3,6)

Eens liep hij op een sabbat tussen de korenvelden door. Zijn leerlingen gingen de velden in en begonnen aren te plukken. 'Kijk eens!' zeiden de farizeeën tegen hem. 'Waarom doen ze iets dat op sabbat niet mag?' Maar hij antwoordde: 'Hebt u dan nooit gelezen wat David deed toen hij en zijn metgezellen gebrek leden en honger hadden? Hij ging het huis van God binnen – Abjatar was toen hogepriester – en at van de toonbroden, waarvan alleen de priesters mogen eten. En hij gaf ze ook aan zijn mannen te eten.' En hij voegde eraan toe: 'De sabbat is er voor de mens, en niet de mens voor de sabbat; en dus is de Mensenzoon ook heer en meester over de sabbat.'

Weer ging hij naar de synagoge. Daar was iemand met een verschrompelde hand. 2Ze letten op hem om te zien of hij die op sabbat zou genezen, zodat ze hem zouden kunnen aanklagen. 3Hij zei tegen de man met de verschrompelde hand: 'Kom in het midden staan.' 4Aan de anderen vroeg hij: 'Wat mag men op sabbat doen: goed of kwaad? Een leven redden of het vernietigen?' Maar ze zwegen. 5Hij keek hen boos aan, maar ook diepbedroefd vanwege hun hardleersheid, en toen zei hij tegen de man die in het midden stond: 'Steek uw hand uit.' Hij stak zijn hand uit en er kwam weer leven in. 6De farizeeën verlieten de synagoge en gingen meteen met de herodianen overleggen hoe ze hem uit de weg zouden kunnen ruimen.

Uit het evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Marcus (Mc. 14,12-16.22-26)

Op de eerste dag van het Feest van het ongedesemde brood, wanneer het pesachlam wordt geslacht, zeiden zijn leerlingen tegen Jezus: 'Waar moeten wij het pesachmaal gaan voorbereiden, zodat u het kunt eten?' Hij stuurde twee van zijn leerlingen op pad en zei tegen hen: 'Ga naar de stad. Daar zal een man die een kruik water draagt jullie tegemoetkomen; volg hem, en wanneer hij ergens binnengaat, moeten jullie tegen de heer des huizes zeggen: "De Meester vraagt: 'Waar is het gastverblijf, waar ik het pesachmaal met mijn leerlingen kan eten?'" Hij zal jullie een grote bovenzaal wijzen, die al is ingericht en waar alles gereed staat; maak daar het pesachmaal voor ons klaar.' De leerlingen vertrokken naar de stad, en alles gebeurde zoals hij had gezegd, en ze bereidden het pesachmaal.

Terwijl ze aten, pakte hij een brood, sprak de zegenbede uit, brak het brood, deelde het uit en zei: 'Neem hiervan, dit is mijn Lichaam.' En hij pakte een beker, sprak het dankgebed en gaf hun de beker, en allen dronken eruit. Hij zei tegen hen: 'Dit is mijn bloed van het Verbond, Bloed dat voor velen vergoten wordt. Ik verzeker jullie: ik zal niet meer drinken van de vrucht van de wijnstok tot de dag komt dat ik er opnieuw van zal drinken in Gods Koninkrijk.'

Nadat ze de lofzang hadden gezongen, vertrokken ze naar de Olijfberg.

Overwegingen:

Het lijkt alsof de zondag voor grote shoppingcentra meer en meer dé winkeldag bij uitstek wordt. Weekendwerk in naam van de flexibiliteit en productiviteit is in sommige

bedrijven ook al geen taboe meer. Van de algemene zondagsrust is al lang geen sprake meer. We kunnen dit betreuren en daar lang over klagen maar het is een feit dat die evolutie er niet zou gekomen zijn mochten mensen daar ook niet om gevraagd hebben. Want het is natuurlijk gemakkelijk dat je op zondag rustig uw nieuwe meubels kunt gaan uitkiezen of een nieuw kleedje kunt kopen. Maar feit is dat er wel altijd iemand kind van de rekening is. Onze zogenoemde 'vrije tijd' is altijd ten koste van iemands anders vrije tijd, ook al wordt die rijkelijk voor het zondagswerk vergoed.

Het niet respecteren van een dag rust toont hoe sterk de economie en het winstbejag ons in de greep houden. Het lijkt op een moderne vorm van slavernij, zonder dat we het dikwijls beseffen of er iets kunnen aan doen. We zitten bij de kern van het probleem. De zondags - of sabbatsrust is niet zomaar een verplichting toevallig in de Bijbel

terechtgekomen omdat het goed uitkwam of omdat het een bestaand Joods religieus maatschappelijk gegeven wilde legitimeren. In de eerste lezing hebben we gehoord:

"bedenk dat gij slaaf zijt geweest in Egypte en dat de Heer uw God u met sterke hand en opgestoken arm uit dat land heeft geleid. Daarom heeft Hij u geboden de sabbat te onderhouden." Zou het kunnen dat we opnieuw in Egypte leven? De vleespotten, de overvloed is er, maar de vrijheid hebben we ingeleverd. De zondagsrust opnieuw in ere herstellen, zou dat geen vorm van bevrijding zijn, een zich losmaken van allerlei dingen waaraan we vasthangen, zoals het geld? Zo zou de zondag eindelijk weer een dag van rusten en genieten kunnen worden voor iedereen.

Tegenwoordig maken we het mee dat veel bakkerijen en slagerijen op zondag gesloten zijn: bij gebrek aan personeel – jonge mensen die je vroeger kon motiveren om een franske bij te verdienen ... met als gevolg dat het aanschuiven is voor een pistolet of boterkoek, of een gebraden kip bij wie wél nog erin slaagt om open te zijn. Een andere trent zijn de wieler -(terror)isten die op mooie zondagen massaal de wegen inpalmen, want bewegen is belangrijk voor de gezondheid want heel de week moet men voor de computer zitten ...

Het kadert eigenlijk allemaal in een cultuur van individualisme en genieten waarin men wil tijd vrijmaken voor zichzelf en zelfontplooiing: me-time.

De Bijbel roept ons op om die dag tijd vrij te maken voor God: 'n mens leeft immers niet van brood alleen; 't is een gelegenheid om met de diepere dingen des levens bezig te zijn; op het spoor te komen wie ons draagt en in wie wij geworteld zijn en dankbaar te zijn; biddend kracht opdoen, inspiratie vinden. En terzelfdertijd, zoals we horen in het Evangelie van vandaag, is het een dag die ons oproept om tijd vrij te maken voor elkaar, aandacht te hebben voor onze naaste. Het genezen van de man met de verschrompelde hand is daar een duidelijk voorbeeld van. Zijn ziekte was niet levensbedreigend, hij moest die dag niet per se genezen worden. Maar Jezus begreep heel goed de problematiek van die man. Door zijn handicap kon hij niet genieten van de sabbat zoals zijn leerlingen: zij kunnen met hun handen wél aren plukken en dus genieten; hij zat daar aan de kant. Vergelijk het met de problematiek van sommige oudere of eenzame mensen. Op 'n hoogdag of een zondag voelen ze meer dan anders dat ze alleen zitten, er niet bijhoren. "Steek je hand uit", zegt Jezus, ik zal maken dat je er wel bijhoort, dat ook jij kunt genieten. Woorden die bevrijdend werken. Naar wie steken wij op zondag de hand uit? Voor wie kunnen wij tijd en ruimte vrijmaken zodat het voor hen ook een dag van genieten wordt? Ik hoop dat je begrijpen hebt hoe belangrijk het is dat we de zondagsrust in ere houden; ook al heb je begrepen dat rusten niet wil zeggen: niets doen, wel ruimte en tijd vrijmaken voor elkaar en voor God. Er gaat zoveel verloren als we ons deze dag van rust onthouden of er de kans niet toe krijgen. En curieus toch wel, maar 't ene lijkt ook verband te houden met 't andere: als we geen tijd meer kunnen vrijmaken voor God, dan maken we ook niet meer tijd en aandacht vrij voor elkaar en omgekeerd. Iets om over na te denken. Ik wens u allen een deugddoende, bevrijdende en rustgevende zondag toe. En mochten wij ons als christenen geroepen weten om de zondagsrust voor allen in ere te herstellen. Is het niet onze taak om te protesteren tegen en iets te doen aan al deze moderne vormen van verslaving? De zondag is er voor de mens en niet de mens voor de zondag.

Miguel Dehondt

Eén beeld over de eucharistie komt uit het apostolische onderricht, de Didachè uit de tweede eeuw na Christus. Daarin lezen we hoe de graankorrels verspreid over het bergland samenkomen in het ene brood, en bidden we dat ook wij, mensen uit alle hoeken, één zullen worden in Gods Koninkrijk. Het is een mooie gedachte om straks te hebben wanneer je de communie ontvangt. Velen worden één in de eucharistie. Als mens heb je soms het gevoel dat je er alleen voor staat. In de moeilijkste periodes uit ieders leven, spelen éénzaamheid en het gevoel verlaten te zijn daar meestal een hoofdrol bij. Iemand gaf een voorbeeld uit zijn kindertijd: "ons gezin is meerdere keren verhuisd. Het was voor mij altijd slikken, beginnen aan een nieuwe school in een nieuwe stad. Je kende niemand, maar je wilde erbij horen. De onzekerheid maakte me stil, waardoor het nog moeilijker werd om nieuwe vrienden te maken. Wat met nu opvalt, als ik terugblik, is hoe ik nooit met iemand sprak over deze pijn. Ik had het er zelfs nooit over met mijn ouders of met mijn zus. Waarom, weet ik niet. Misschien vond ik het hun probleem niet, of ik dacht, ze kunnen me toch niet helpen. Nu, veel verder in het leven, weet ik dat iedereen soms last heeft van eenzaamheid. Sommige mensen ervaren dat regelmatig en diep. Verder zie ik ook dat deze eenzaamheid niet onoverkomelijk is. Want geloof heeft mij geleerd dat God niet wil, dat wij alleen staan. Integendeel, God heeft ons gemaakt voor verbondenheid. Hij is zelf in zijn diepste aard liefhebbend en relationeel: drie Personen verbonden in liefde. God, die de mensheid leven geeft, wil dat het menselijk leven tot bloei komt".

Daarom hebben wij de eucharistie. Door de eucharistie komt God (Jezus) letterlijk in ons. Hij neemt geestelijk zijn intrek in de meest afgelegen, verstopte, eenzame plekken in onszelf. Hij verwarmt ons met zijn aanwezigheid. Met zijn brood voedt Hij onze ziel. Maar daar blijft het niet bij. Jezus neemt ons bij de hand en brengt ons buiten onszelf, naar de bredere wereld van relaties. Hij neemt ons op in zijn eigen relatie met de Vader. Zie Johannes 6,56-57: "Zoals Ik leef uit de Vader, de Levende, die Mij gezonden heeft, zo zal ook hij die zich met Mij voedt, leven uit Mij." En verder (in 14,20): "Op die dag zul je inzien dat Ik in mijn Vader ben, en dat jullie in Mij zijn zoals ik in jullie ben." Zelfs hier blijft het niet bij, want door de eucharistie richt God onze aandacht naar onze naasten. We worden de wereld ingezonden om vriendschap, troost en hulp aan onze medemens te bieden. De eucharistie moet onze ogen openen voor de honger van andere mensen... Dit sociale en concrete karakter van de eucharistie zorgt dat je als christen niet in de kerk kunt blijven. Het moment van de communie is een stuk privé en intiem. Als je niet oppast, wordt het snel een individuele, mystieke terugtrekking uit de wereld. Dus denk eraan dat elke eucharistieviering gevierd wordt in naam en voor heel de mensheid. Probeer alle mensen uit je leven (geestelijk) met je mee te nemen, en ze voor oog te houden. Als ik samen met de kinderen naar de mis ga dan heb ik de gewoonte na de communie even stil te zijn en te bidden. Ik vraag altijd aan God dat mijn kinderen plaatsen mogen blijven vinden waar ze Hem mogen ontmoeten.

Ooit mocht ik de sacramentsprocessie gaan spelen met de Speelschaar in Antwerpen. Bleek dat we terecht gekomen waren bij een afscheuring die terugkeek naar de liturgie van voor Vaticanum II. Op zich was het wel eens impressionant om dat te zien en mee te maken. Maar als een kruis twee dimensies heeft een verticale die naar de hemel kijkt en een horizontale die naar de mens verwijst, ontbrak volgens mij het menselijke karakter. Je moet de monstrans niet triomfantelijk onder begeleiding van fanfaremuziek door de straten van Antwerpen dragen om God bij de mensen nabij te brengen. Onze vrijwilligers doen dit volgens mij veel meer wanneer ze met hun kleine pixis bescheiden op de deur van een ziekenkamer kloppen en dan binnen gaan bij onze zieken. Amen.

Dennis Jacques

Samen aan tafel gaan is tijd maken voor elkaar.
Het is kauwen op het leven van elke dag.
De smaak van de vreugde proeven
maar ook slikken op wat bitter is.
Als je er de tijd voor neemt, krijg je energie
om terug aan de slag te gaan en de handen in elkaar te slaan.

Met God op weg gaan is tijd maken voor Hem en voor elkaar.
Je mag kauwen op zijn Woord en proeven dat gebroken brood
en gedeelde wijn de smaak van het leven versterken.

Als je er de tijd voor neemt,
zal je van bevrijding en verbondenheid proeven,
zal je merken dat er energie vrijkomt
die nieuwe toekomst mogelijk maakt.

Samen door het leven gaan,
is zeggen tegen elke mens:
"Kom en zie! Voor jou staat de tafel klaar.
In jouw leven proef ik iets van God.
En het smaakt naar meer..." (Herman Van Overbeke)

Ik besef meer en meer
hoe levensnoodzaak het is, Heer,
wekelijkse samen te komen
rond uw Woord, rond Brood en Wijn

omdat ik tenminste eens per week
het teken wil zien van Iemand
die brood breekt
en daarmee zijn leven geeft voor mensen.

Ik heb het nodig eens per week om dat niet te vergeten.
Eens per week is niet veel
als je bedenkt dat wij meerdere keren per dag,
willen of niet, tekenen zien
die zeggen 'leef voor jezelf, zorg voor jezelf'.

Eens per week, een tegenwicht,
in de herinnering aan Jezus die het voorleefde,
en de uitnodiging dat het anders kan,
is zeker niet teveel. (naar Carlos Desoete)

Woorden van geloof:

Ik geloof in één God, de barmhartige Vader, Schepper van hemel en aarde,
van al wat zichtbaar en onzichtbaar is.
En in één Heer, Jezus Christus, eniggeboren Zoon van God,
vóór alle tijden geboren uit de Vader.
God uit God, Licht uit Licht, ware God uit de ware God.
Geboren, niet geschapen, één in wezen met de Vader, en door wie alles geschapen is.
Hij is voor ons mensen en omwille van ons heil uit de hemel neergedaald.

Hij heeft het vlees aangenomen door de Heilige Geest uit de Maagd Maria
en is mens geworden.
Hij werd gekruisigd, hij heeft geleden onder Pontius Pilatus en is begraven.
Hij is verrezen op de derde dag, volgens de Schriften.
Hij is opgevaren ten hemel: zit aan de rechterhand van de Vader.
Hij zal wederkomen in heerlijkheid om te oordelen levenden en doden.
En aan zijn Rijk komt geen einde.
Ik geloof in de Heilige Geest, die Heer is en het leven geeft;
die voortkomt uit de Vader en de Zoon.

Die met de Vader en de Zoon tezamen wordt aanbeden en verheerlijkt;
die gesproken heeft door de profeten.
Ik geloof in de ene, heilige, katholieke en apostolische Kerk.
Ik belijd één doopsel tot vergeving van de zonden.
Ik verwacht de opstanding van de doden en het leven van het komende Rijk. Amen.

Voorbeden:

L.: Voor allen die zich geen rust gunnen,
bekommerd zijn om veel, maar aan het meest noodzakelijke niet toekomen:
dat zij de betrekkelijkheid inzien van veel van "wat-zo-nodig-moet"
en zich bewust worden van wat zij met al hun jachten en jagen
zichzelf en hun naasten tekort doen. Laat ons bidden.

Voor de maatschappij, de cultuur waarin wij leven,
die er één is van nooit-genoege:
dat zij de zondag mag herwaarderen als een goed,
dat geldelijk gewin te boven gaat. Laat ons bidden.

Voor alle christenen, van welke richting dan ook,
voor wie de zondag bij uitstek een dag van samenkomst is:
dat zij die dag wijden aan de diepere dingen van het leven,
er de inspiratie en kracht opdoen,
om weer een hele week voort te kunnen. Laat ons bidden.

Voor zieken en bejaarden, voor hen voor wie de zondag bij uitstek
een dag van eenzaamheid is;
dat er tijd voor hen wordt vrijgemaakt
en er juist op die dag ook aan hen wordt gedacht. Laat ons bidden.

Dat het ooit waar mag zijn:
genoeg brood voor allen die honger hebben,
gelijke kansen voor iedereen op deze wereld,
verantwoordelijkheid van mens tot mens,
verbondenheid over alle grenzen heen.
Laten we bidden...

Dat het ooit waar mag zijn:
Jezus' teken van Brood en Wijn ten volle verstaan,
christenen die dit doen tot zijn gedachtenis
en voorgaan in broederlijk delen.
Laten we bidden...

Dat het ooit waar mag zijn:
dat ons samenkomen hier niet langer vrijblijvend is,
dat ons breken en delen hier zijn uitwerking niet mist
en tot breken en delen wordt in het leven van alle dag.
Laten we bidden...

Lied: ZJ 578 Volk van God

<https://www.youtube.com/watch?v=AdUHjWfzvQ>

**Volk van God zijn wij hier samen
Heel de wereld in ons hart.
Gij roept ons bij onze namen
God onze vreugde, onze kracht.**

Woord zult Gij spreken, Brood zult Gij breken,
Op dit uur zult Gij bij ons zijn:
Mensen bevrijden, mensen verblijden,
Drink met ons samen de vreugdewijn.

**Volk van God zijn wij hier samen
Heel de wereld in ons hart.
Gij roept ons bij onze namen
God onze vreugde, onze kracht.**

God in den hoge, licht voor onz' ogen
Feest voor ons hart, dat nu sneller slaat.
Gij hebt ons leven een zin gegeven
Gij zijt de Leidsman die met ons gaat.

Gebed over de gaven:

Heer,
op deze dag nodigt U ons uit aan Uw tafel.
Voed ons met uw gaven, brood en wijn,
opdat wij, daardoor gesterkt,
brood en wijn voor elkaar kunnen zijn,
naar het voorbeeld van Jezus,
uw Zoon en onze broeder. Amen.

Groot Dankgebed:

Wij danken U, God,
voor mensen die kunnen delen
om anderen een menswaardig bestaan te verzekeren,
voor hen die hun huis gastvrij openstellen.

Wij danken U, God,
voor mensen die kunnen luisteren naar het leed van anderen,
die wonden genezen door de pijn te helpen dragen;
voor mensen die kunnen troosten.

Wij danken U, God,
voor mensen die rust en stilte brengen,
die oog hebben voor kleine dingen,
die zich verheugen in de grootheid van anderen.

Wij danken U, God,
voor mensen die hongeren naar gerechtigheid,
die lijden omwille van het onrecht
dat anderen wordt aangedaan.

Wij danken U, God,
voor mensen die mild zijn in hun oordeel,

die eerbied hebben voor het leven,
die hun hart openen voor vergeving en verzoening.

Wij danken U, God,
voor mensen die zuiver zijn in hun bedoelingen,
die oprecht zijn in hun woorden,
die trouw blijven aan hun vrienden.

Wij danken U, God,
voor mensen die zich spiegelen aan de levenswijze van Jezus.
Met hen getuigen en loven wij U, God: **Heilig, heilig, heilig de Heer, ...**

Geen andere zekerheid is ons gegeven, Heer God,
dan op weg te zijn naar U.
Ons zoeken naar U maakt ons tot een volk onderweg.
Mensen die verdwalen worden toegesproken
door Jezus, uw Zoon, die de Weg, de Waarheid en het Leven is.
En als wij ons nestelen in onze zelfgenoegzaamheid, Heer,
roep ons dan weer op.

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:
Als wij dan eten van dit Brood en drinken uit deze Beker
verkondigen wij de dood des Heren totdat Hij komt.

Wij bidden U, Heer God,
stuur ons op weg in de geest van Jezus, uw Zoon:
dat wij nieuwe wegen van goedheid banen,
paden van gerechtigheid en onderlinge vrede;
dat wij het leven leefbaar maken
en het puin ruimen van ons egoïsme.

Doe onder ons profeten opstaan
die het vuur van uw goedheid brandend houden,
die uw licht laten stralen,
ook in donkere momenten van ons leven.

Door Hem en met Hem en in Hem
zal uw naam geprezen zijn, Heer onze God,
die ons doet leven dankzij uw Geest,
hier en nu en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Onze Vader:

Je voelt een hand op je schouders
en je hoort een stem die zegt:
"Ik ben er, ik ga met je mee".
Je ziet om: een mens die je toelacht,
ogen die je moed geven,
en je voelt een hand die vast is en warm.
"God", zeg je dan, "fijn dat Je meegaat."
Tot die God mogen we samen bidden. **Onze Vader ...**

Vredeswens:

Heer, onze God,
U brengt ons hier bijeen om samen Jezus' volk te zijn.
Moge wij hier uw Woord horen,
uw droom leren lezen,
uw wil leren verstaan en horen en zien
hoe vredevol U bent. Voeg ons in liefde bijeen
en geef ons uw vrede zodat wij ons toewijden aan elkaar.
De vrede van de Heer is met u allen.

Lam Gods

Communielied(-eren):

ZJ 540 Heer, onze Heer hoe zijt Gij aanwezig

<https://www.youtube.com/watch?v=2BoBBB7-oNo>

Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig en hoe onzegbaar ons nabij.
Gij zijt gestadig met ons bezig, onder uw vleugels rusten wij.

Gij zijt niet ver van wie U aanbidden, niet hoog en breed van ons vandaan.
Gij zijt zo mens 'lijk in ons midden dat Gij dit lied wel zult verstaan.

Gij zijt onzichtbaar voor onze ogen en niemand heeft U ooit gezien.
Maar wij vermoeden en geloven dat Gij ons draagt, dat Gij ons dient.

Gij zijt in alles diep verscholen, in al wat leeft en zich ontvouwt.
Maar in de mensen wilt Gij wonen met hart en ziel aan ons getrouwd.

Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig waar ook ter wereld mensen zijn.
Blijf zo genadig met ons bezig, tot wij in U volkomen zijn.

Panis Angelicus – César Franck (King's College Choir)

<https://www.youtube.com/watch?v=xNHmpMnLwEI>

Panis angelicus
fit panis hominum;
Dat panis cælicus
figuris terminum:
O res mirabilis!
manducat Dominum
pauper, servus et humilis.
Te trina Deitas
unaque poscimus:
Sic nos tu visita,
sicut te colimus;
Per tuas semitas
duc nos quo tendimus,
Ad lucem quam inhabitas.
Amen.

Brood van de engelen
wordt het brood van mensen;
Het brood van de hemel maakt
een einde aan de schaduwen:
O, groot wonder!
dienaren, arm en nederig
nuttigen hun Heer.
U, God, drievuldig en één
zie, wij bidden U:
Kom ons zo bezoeken,
zoals wij U vereren,
leid ons langs Uw weg
waarheen wij willen gaan,
naar het licht dat Uw woning is.
Amen.

Slotgebed:

Heer,
op deze dag doet U ons beseffen dat
'vrijheid'
niet vanzelfsprekend is.
Wij bidden U:
maak ons tot mensen
die zich bevrijden van alles
wat hen tot slaaf maakt.
Dat wij ons niet verliezen
in bijkomstigheden en zijwegen,
maar welgemoed die ene weg,
de weg van de liefde gaan;
dat vragen wij U in Jezus' naam. Amen.

ZORG EN WEG

Heer God,
U hebt ons geschapen en ons uw geliefde Zoon Jezus gezonden,
opdat wij een samenleving zouden opbouwen
waar alleen liefde, goedheid, wederzijds ontzag ons aan elkaar binden
als leden van één familie waarvan U de Vader bent.
Wij danken U voor zulke grote liefde.
Geef dat wij het nu reeds waar maken in ons leven.
Dat vragen wij U door Jezus, onze Heer. Amen.

Zegen en zending:

We hebben gehoord hoe belangrijk het is de Dag des Heren te vrijwaren,
al was het maar omdat wij op zoveel vlakken niet echt vrij zijn
en die vrijheid door zoveel wordt bedreigd.
Mochten wij dan deze dag verder beleven en ervaren als een "vrije" dag
waarin we tijd en ruimte hebben voor elkaar, voor onze naaste medemens.
Zegene u daartoe de algoede God ...

Dessertje:

Je kunt Mij ontmoeten – zegt God –
in elke mens met wie je samenleeft
en met wie je het brood van het leven
en de wijn van de vreugde deelt.
Je kunt Mij ontmoeten
in mensen die zichzelf geven als gebroken brood,
omdat Iemand hun dat ooit heeft voorgedaan
en hun gevraagd heeft dat ze dat zouden blijven doen.
Je kunt Mij ontmoeten in mensen
die je weer in jezelf doen geloven omdat ze geloven in Mij.
Je kunt Mij ontmoeten – zegt God!
Maar verlang je dat ook? (Erwin Roosen)

